

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator												
סוכה-סוכה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
וכי תימא: הני מילי - כלים דחשיבי, אבל ידות דלצורך אכילה נינהו, במחשבה נעשה, ובמחשבה סלקא.		!											יד.	
כל ידות האוכלין שבססן בגורן - טהורות.	והתנן:	ז	■										יד.	
בשלמא למאן דאמר בססן התיר אגודן - שפיר		!											יד.	
אלא למאן דאמר מאי בססן בססן ממש - מאי איכא למימר?		ז											יד.	
הכא נמי שבססן ממש.		!											יד.	
אי הכי, מאי טעמייהו דאחרים?		ז											יד.	
דאמור כרבי יוסי.	[אחרים]	!											יד.	
מטמא.	דתנן: רבי יוסי:	!	■										יד.	
האי מאי? בשלמא התם טעמא דרבי יוסי - חזיא לכדרבי שמעון בן לקיש		ז											יד.	
הואיל וראויות להופכן בעתר,	דאמר רבי שמעון בן לקיש:	ז	■										יד.	
אלא הכא - למאי חזיא?		ז											יד.	
חזיא, לכי סתר למנקט להו בגלייהו.		!											יד.	
כל ידות האוכלין שבססן בגורן - טהורות	גופא: [ת"ק]										◆	■	יד.	
מטמא.	רבי יוסי										◆	■	יד.	
מאי בססן?												^	יד.	
בססן ממש	רבי יוחנן:										◆	■	יד.	
התיר אגדן.	רבי אלעזר:										◆	■	יד.	
בשלמא לרבי אלעזר דאמר בססן התיר אגדן - היינו דמטמא רבי יוסי, אלא לרבי יוחנן דאמר בססן ממש אמאי מטמא רבי יוסי?											ז		יד.	
הואיל וראויות להופכן בעתר.	רבי שמעון בן לקיש:										!		יד.	
למה נמשלה תפלתן של צדיקים כעתר? - לומר לך, מה עתר זה מהפך את התבואה בגורן ממקום למקום, אף תפלתן של צדיקים מהפכת דעתו של הקדוש ברוך הוא ממת אכזריות למדת רחמנות.	רבי אלעזר:										■		יד.	
מסככין בנסרים דברי רבי יהודה	[רבי יהודה]											◆	■	יד.
אוסר.	רבי מאיר:											◆	■	יד.
נתן עליה נסר שהוא רחב ארבעה טפחים - כשרה, ובלבד שלא יישן תחתיו.													יד.	
מחלוקת בנסרין שיש בהן ארבעה	רב:											◆	■	יד.
אית ליה גורת תקרה	דרבי מאיר:											◆	■	יד.
לית ליה גורת תקרה.	ורבי יהודה:											◆	■	יד.
אבל בנסרין שאין בהן ארבעה - דברי הכל כשרה.	[ד"ה]												יד.	
בשאין בהן ארבעה מחלוקת, אבל יש בהן ארבעה - דברי הכל פסולה.	שמואל:											◆	■	יד.
אין בהן ארבעה, ואפילו פחות משלשה - הא קנים בעלמא נינהו												ז	יד.	
הכי קאמר: יש בהן ארבעה - דברי הכל פסולה, פחות משלשה - דברי הכל כשרה, מאי טעמא - קנים בעלמא נינהו. כי פליגי - משלשה עד ארבעה.	רב פפא: [שמואל]												יד.	
כיון דליתנהו שעור מקום - לא גזרינן	מר סבר: [רבי יהודה]											◆	■	יד.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator									
		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
סוכה-סוכה	מאן דאמר										
מירא	כיון דנפקי להו מתורת לבוד - גורנין.									◊	■
	נתן עליה נסר שהוא רחב ארבעה טפחים - כשרה, ובלבד שלא יישן תחתיו.										◊
	בשלמא לשמואל דאמר בשאין בהן ארבעה מחלוקת, אבל יש בהן ארבעה - דברי הכל פסולה, משום הכי לא יישן תחתיו. אלא לרב, דאמר בשיש בהן ארבעה מחלוקת, אבל אין בהן ארבעה דברי הכל כשרה, לרבי יהודה אמאי לא יישן תחתיו?									‡	◊
	מי סברת דברי הכל היא? סיפא אתאן לרבי מאיר.									!	◊
	שני סדינין - מצטרפין, שני נסרין - אין מצטרפין.									◊	■
	אף נסרין כסדינין.									◊	■
	בשלמא לשמואל									‡	
	בשאין בהן ארבעה מחלוקת, אבל יש בהן ארבעה דברי הכל פסולה									‡	◊
	מאי מצטרפין - מצטרפין לארבעה.									‡	◊
	אלא לרב									‡	
	בשיש בהן ארבעה מחלוקת, אבל אין בהן ארבעה דברי הכל כשרה.									‡	◊
	הוכי דמי?									^	◊
	אי דאית בהו ארבעה									!	‡
	למה להו לאיצטרופי?									‡	‡
	אי דלית בהו ארבעה									!	‡
	אמאי? והא קנים בעלמא ניהון									‡	‡
	לעולם דאית בהו ארבעה, ומאי מצטרפין - מצטרפין לארבע אמות מן הצד.									!	◊
	בשלמא לשמואל									‡	◊
	בשאין בהן ארבעה מחלוקת, אבל יש בהן ארבעה דברי הכל פסולה									‡	◊
	מאי מצטרפין - מצטרפין לארבע אמות מן הצד.									‡	◊
	אלא לרב, בשלמא לרבי מאיר, מאי מצטרפין - מצטרפין לארבע אמות מן הצד, אלא לרבי יהודה									‡	◊
	אפילו יש בהן ארבעה כשרה									‡	◊
	מאי אין מצטרפין? קנים בעלמא ניהון									‡	‡
	אידי דקאמר רבי מאיר מצטרפין אמר רבי יהודה אין מצטרפין.									!	◊
	תניא כוותיה דרב, תניא כוותיה דשמואל.										◊
	תניא כוותיה דרב:										◊
	סככה בנסרים של ארז שאין בהן ארבעה - דברי הכל כשרה									◊	■
	יש בהן ארבעה - רבי מאיר פוסל									◊	■
	מכשיר.									◊	■
	מעשה בשעת הסכנה שהביאנו נסרים שהיו בהן ארבעה וסיכנו על גבי מרפסת, וישבנו תחתיהן.									◊	○
	משם ראייה? אין שעת הסכנה ראייה.									‡	◊

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה O	מימרא-statement ■ challenge-קושיא- question-שאלה ^ answer-תירוץ-! proof-ראיה- ■
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
סוכה-סוכה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
תניא כוותיה דשמואל:												יד:
סככה בנסרים של ארז שיש בהן ארבעה - דברי הכל פסולה	[תניא] ד"ה]											יד:
אין בהן ארבעה - רבי מאיר פוסל	[רבי מאיר]											יד:
מכשיר	רבי יהודה:											יד:
שאם יש בין נסר לנסר כמלא נסר - שמניח פסל ביניהם וכשרה.	ומודה רבי מאיר:											יד:
שאם נתן עליה נסר שהוא רחב ארבעה טפחים - כשרה, ואין ישנים תחתיו, והישן תחתיו לא יצא ידי חובתו.	ומודה רבי יהודה:											יד:
אתמר הפכן על צדיהן. רב הונא אמר: פסולה	[רב הונא]											יד:
כשרה.	רב חסדא ורבה בר רב הונא:											יד:
איקלע רב נחמן לסורא, עול לגביה רב חסדא ורבה בר רב הונא												יד:
הפכן על צדיהן מהו?	אמרי ליה: [רב חסדא ורבה בר רב הונא]											יד:
פסולה, נעשו כשפודין של מתכת.	אמר להו: [רב נחמן]											יד:
לא אמרי לכו אמרו כוותי?	אמר להו רב הונא:											יד:
אמרו ליה: ומי אמר לן מר טעמא ולא קבלינן מיניה?	אמרי ליה: [רב חסדא ורבה בר רב הונא]											יד:
אמר להו: ומי בעיתו מינאי טעמא ולא אמרי לכו?	אמר להו: [רב הונא]											יד:
אינה מחזקת כדי ראשו ורובו ושולחנו, או שנפרצה בה פרצה כדי שיודקר בה גדי בבת ראש, או שנתן עליה נסר שהוא רחב ארבעה טפחים, אף על פי שלא הכניס לתוכה אלא שלשה טפחים - פסולה.	לימא מסייע ליה:											יד:
היכי דמי? לאו כגון שהפכן על צדיהם?												יד:
לא, הכא במאי עסקינן - כגון דאנחה אפומא דמטללתא, דעייל תלתא לגיו ואפיק חד לבר, דהוה ליה פסל היוצא מן הסוכה וכל פסל היוצא - מן הסוכה נידון כסוכה.												יד: